

Szombatig elhalasztották az általános sztrájkot.

(A Szeged tudósítójától.) Részletesen beszámolt tegnap számban a Szeged a munkásságnak arról a gyűléséről, amelyen a munkások vezetői ismertették az eddigi tárgyalásokat, amely után a munkások kijelentették, hogy *nem elég-szenek meg a tízszázalékos alapbéremeléssel, hanem azonnal általános sztrájkot kezdenek mindazok a munkások, akiknek munkaadói a Szegedi Munkaadók Szövetségének kötelékébe tartoznak.* A munkások — mint ismeretes — a hangulat hatása alatt arra akarták rábírní a vezetőséget, hogy a sztrájkot *azonnal* kezdjék meg az összes munkások, így csütörtökön reggel már ne is jelenjenek meg a munkahelyeiken. Kijelentették, hogy a sztrájkot addig fogják folytatni, míg a szövetség a szegedi indexrendszeren kívül a huszonöt százalékos alapbéremelést meg nem adja. Csupán a munkásság vezetőségének köszönhető, hogy a munkások nem léptek erre a megfontolatlan utra, melynek következményeit előre nem is lehet belátni. Hosszas vita és vihar után megállapodtak abban a munkások, hogy csütörtökön reggel megjelennek az üzemekben — *kivéve azok, akik már sztrájkolnak* — és addig nem kezdik meg a sztrájkot, míg erre a vezetőség utasítást nem ad a bizalmiférfiak útján. A vezetőség bejelentette azt is, hogy még egy utolsó tárgyalást fog megkísérelni a Munkaadók Szövetségével, amelynek sikertelensége esetén a vezetőség nem vállalja magára a következményeket.

Csütörtökön délelőtt a szociáldemokrata párt szegedi titkársága átiratot intézett a Szegedi Munkaadók Szövetségéhez, amelyben közli a munkások hangulatát és bejelenti, hogy csak a legnagyobb harcok árán sikerült az általános sztrájk kibontakozását megakadályozni, illetve elhalasztani. Az átirat kéri a szövetséget, hogy az alapberek kérdését vegye még egyszer tárgyalás alá és méltányolja a munkások kérését. A munkásságnak az az álláspontja, hogy az alapbereket arra a nivóra kell hozni, mint azt a vas-munkásoknak megállapították munkaadók, tehát a már megállapított tíz százalékos emelésen kívül *újabb tízenöt százalékkal emeljék fel az alapbereket.* Az emelés pedig lehetőleg azonnal lépjen életbe.

Az átirat bejelenti, hogy ezt az „utolsó” kérelmet intézzék el a most folyó hét szombatiáig, mert ha szombatig nem lesz eredmény, akkor a vezetőség a történelmi eseményekért nem vállalja a felelősséget. Kijelenti az átirat, hogy ez az az utolsó dátum, ameddig a munkások nem ragadtatják el magukat komolyabb és energikus lépésekre.

Igy tehát az általános sztrájk szombatig semmiesre sem tör ki és remélhető, hogy a munkások és munkaadók között olyan megegyezés fog létrejönni, amely nem hogy meg fogja akadályozni a termelő munkát, hanem hosszú időre minden zavar nélkül biztosítani fogja azt.

A husiparosok a hatósági huscsarnok beszüntetéseért.

(A Szeged tudósítójától.) A szegedi husiparosok nagyszámban küldöttsége kereste fel csütörtökön délután a polgármestert, akitől a hatósági huscsarnok beszüntetését követelte. A polgármester kerekén kijelentette a küldöttségnek, hogy a város husmérésének beszüntetéséről szó sem lehet, mert a jelenlegi viszonyok megkövetelik a város hatóságától, hogy a fogyasztók érdekében fenntartsa ezt az árszabályozó és így közérdeket szolgáló üzemet.

A szegedi husiparosok mozgalmá nem új keletű, már akkor kezdődött, amikor a város hatósága a háboru harmadik esztendejében, 1916-ban elhatározta a hatósági huscsarnok megalakítását. A szegedi husiparosok érezték, hogy olyan versenytársat kapnak maguk mellé, amelynek nem célja a gyorsütemű gazdaság. A mozgalmak azonban nem igen volt eleinte külső látszata, az önérdékkel magyarázható méltatlankodás hangja csak akkor vált hallhatóvá, amikor a hatósági huscsarnok forgalma egyre növekedett, a hihetetlen drágulás következtében pedig jelentékenyen csökkent a husfogyasztás és ezt a szegedi husiparosok, akiknek száma az utóbbi évek alatt tevékenesen megnövekedett, mindig jobban és jobban érezték meg saját forgalmuk csökkenésén. A husiparosok minden baj okát a hatóság üzemében keresték és vélték megtalálni, pedig a hatósági huscsarnok nem jelent konkurenciát még ma sem azok számára, akik normális számokkal dolgoznak és akik legalább úgy szolgálják ki a fogyasztókat, mint a hatósági huscsarnok. A szegedi és általában a magyar husipar veszedelme a husfogyasztás csökkenésében keresendő. Szegeden például a háboru előtti fogyasztáshoz viszonyítva, nyolcvan százalékkal fogyasztanak kevesebb húst. Ezzel szemben a husiparosok száma növekedett, mindig több és több husiparos vállalta ki iparigazolványát, tehát érthető, ha a megmaradt huszszázaléknyi fogyasztásból nem élhet meg kétszázhatvan iparos, de nem élhetne meg akkor sem, ha a hatósági husüzem megszüntetnék. A hatósági husüzem megszüntetése nem jelentene mást, mint a fogyasztók kiszolgáltatását a husiparosok kényének-kedvének, azt jelentené, hogy márhólnapra hihetetlenül felszökne a hus ára és ez maga után vonná a fogyasztás további csökkenését, pedig éppen elegendő mondtak már le eddig is a húsételről. Mivel pedig kétségtelen, hogy a husiparosok vannak a fogyasztókért és nem a fogyasztók a husiparosokért, a husiparosok önző színezetű kívánsága teljesen indokolatlan.

A száz-százhusz tagból álló küldöttséget egyébként Paral Pál, a husiparosok szakosztályának elnöke vezette a polgármester elé, aki a

közgyűlési teremben hallgatta meg kívánságukat. Paral rövid beszédében elmondotta, hogy a hatósági huscsarnok óriási konkurrenciája megfosztja a város kétszázhatvan husiparosát a megélhetés lehetőségétől. Hivatkozott a november elsején életbe lépő új ipartörvényre, amely kimondja, hogy a háborus viszonyok miatt létesített hatósági üzemeket fokozatosan vissza kell fejleszteni. Kérte a polgármestert, hogy a város szüntesse be a hatósági huscsarnokot.

A polgármester válaszában kijelentette, hogy előzetesen tudomást szerzett a husiparosok akciójáról és így alaposan elkészülhetett a válasza. Általánosította az ipartörvényt, amelyből nem csak azt olvasta ki, amit a husiparosok kiolvastak. Az ipartörvény végrehajtási utasítása kimondja, hogy a községeknek nem feladatuk az iparüzés és szükséges a háborus viszonyok elmúltával a községek kialakult iparüzésének visszafelépítése, de kimondja azt is, hogy a törvény nem járult hozzá a visszafelépítési folyamat gyorsításához és a szabályszerű iparigazolvánnyal létesített üzemek tovább folytatását nem kívánja lehetetlenné tenni. Új üzemek létesítéséhez azonban a kereskedelmi miniszter előzetes jóváhagyása szükséges. Meggyőződött róla a polgármester, hogy a hatósági husüzem nem ütközik bele az új ipartörvény rendelkezéseibe, ha beleütközne, ő is a megszüntetése mellett foglalna állást. A városnak nem célja az, hogy az iparosokkal konkuráljon, azonban kötelessége, hogy a közönség érdekeit megvédelmezze. A hatósági huscsarnok pedig semmi más célt nem szolgál, mint a nagy közönség érdekeit. Akkor létesítette a város ezt az üzemet, amikor a rendkívüli viszonyok szükségessé tették a létesítést és ezek a rendkívüli viszonyok ma is fennforognak, sőt fokozott mértékben forognak fenn. A normális viszonyok nem álltak még helyre. Kijelenti, hogy az üzem fejlesztését nem engedi, de a beszüntetéséről, vagy a visszafelépítéséről sem lehet beszélni, mert az emberek kissé túlélték a jogos haszon határait. A hatósági üzem érdeme, hogy Szegeden nem olyan magasak a husárak, mint máshol. Igaz, hogy a hatósági huscsarnoknak sok vevője van, de ahol tiszta az üzlet, pontos és jó a kiszolgálás és ahol nem kérnek túlzott árakat a húsért, ott megél a mézárós. A husfogyasztás a drágaság miatt erősen csökkent és így nem is élhet meg belőle annyi husiparos, mint amennyi szeretne megélni. A viszonyok nem kedveznek a vendéglős és kávéiparra sem, azért szűnnek meg egymásután a kávéházak és a vendéglők, pedig velük nem konkurál egy hatósági vendéglő, vagy egy hatósági kávéház. Szomorúan kell megállapítani, hogy a megszüntetett kávéházak és vendéglők he-

lyén mindenütt kizsákmányoló bankok teremnek, ami az idők beleszűkülésének a kórtünete.

Az uszorabíró és az árvizsgáló bizottság a hatósági huscsarnok árait veszi alapul, tehát ebből a szempontból is szükség van az üzem fenntartására. Nem igaz az, hogy a hatósági huscsárk kedvezőbb viszonyok mellett dolgozik, mint a husiparosok, mert éppen úgy meg kell fizetnie az adókat, a házbert, a vágóhídi díjakat és az alkalmazottait, mint másnak, sőt még nagyobb is a rezsiköltsége, mivel a hatósági ellenőrzés két alkalmazott fizetésével külön megterheli mérlegét. De nem dolgozik túlzott haszonra.

— Legjobb lelkiismeretem szerint nem mondhatok mást — fejezte be beszédét a polgármester —, mint azt, hogy erre a városi üzemre még szükség van, tehát semmi esetre sem szüntetjük meg. Ha mégis megszüntetnénk, a nagy közönség kövezné meg a város hatóságát.

Kiss Géza szólalt fel ezután a küldöttségből, azt panaszkolta, hogy a hatósági üzemnek több forgalma van, mint az összes husiparosoknak együttvéve. Utána dr. Pálffy József ipartestületi titkár beszélt, aki bejelentette, hogy az ipar-testület magdévát teszi a husipari szakosztály kívánságát, mert a hatóság iparüzésében az össziparosság is sérelmet lát. Mivel azonban el kell fogadnia a polgármester által föl-sorakoztatott érvek igazságát, megelégedve azzal, ha egyelőre nem szüntetnék ugyan meg az üzemet, de redukálnák eredeti keretei közé, amikor csak egy mézáróslegény dolgozott benne.

A polgármester ezután ismét kijelentette, hogy az ellenérvek meghallgatása és mérlegelése után is fenntartja eredeti álláspontját, amely szerint a hatósági üzem megszüntetése, vagy visszafelépítése még nem időszerű és a város össz-lakosságának érdeke fontosabb, mint egy kis csoport kívánsága.

A küldöttség ezután kivonult a közgyűlési teremből, de már nem éljenek meg senki a polgármestert, pedig megjelenésekor csak úgy zugott az éljenzés felé minden oldalról. Az arra-vetődő elvékonyodott tisztviselők és egyéb fogyasztók pedig csodálkozva szemléltek a jól meg-termett husiparosok arcán túkröződő szomorúságot.

A kínai köztársaság

fennállásának és az új alkotmány kikiáltásának 12 éves évfordulóját szívesen ünnepelték meg. Ugyanakkor ünnepelték meg Csakunk köztársasági elnöknek egy éves jubileumát, akit múlt év szeptemberében választottak meg. Az évforduló alkalmával rendezett nemzeti ünnepnapok kilenc napig fognak tartani.

Az olasz fascista párt új szervezete.

A Corriere Italia a fascista párt új szervezkedésére vonatkozóan közli Mussolininek azt a tervét, amely szerint három szervezet látná el az ország kormányzását. Az első lenne a nagy tanács, amelyben a miniszterek és a pártvezérek foglalnának helyet. A második a kilenc tagú direktórium és végül a pártok nemzeti tanácsa. Ezenkívül Mussolini pontosan meg akarja határozni a fascista táborának és a pártoknak kölcsönös viszonyát.

— Berzeviczy Albert Petőfi-előadásokat tart Olaszországban. Berzeviczy Albert, a Magyar Tudományos Akadémia és a Korvin Mányas-Egyesület elnöke, a jövő héten Olaszországba utazik, hogy olasz tudományos és irodalmi körök meghívására Rómában és Triestben emlékbeszédet tartson Petőfiről születésének most záródó századik évfordulója alkalmával. Az előadás színhelye Rómában a Collegio Romano díszterme lesz s az ünnepségen Giannini olasz kormánytanácsos, az olasz koronarend főtitkára fogja az illusztris magyar előadót üdvözölni. A triestli Petőfi-ünnepélyt az ottani Minerva Tudományos és Irodalmi Társulat rendezi, a rendezőbizottság élén pedig Attilio Hortis szenátor áll. Róma és Triest nagy előkészületeket tesz az Olaszországban rendkívüli tiszteletnek és népszerűségnek örvendő Berzeviczy fogadtatására, akit útjára Gerevich Tibor, a római Magyar Intézet igazgatója és Zambra Alajos, a budapesti egyetememen az olasz nyelv és irodalom tanára is elkísér.